

XIII- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot. Uns noms clarament d'origen català.

La cort dels ducs. Capítol XXXI de la 2ª part:

Som en una de les parts més famosa del Quixot, i de les més llargues. Aquesta cort és del període que molts historiadors han qualificat de decadència o castellanitzant, així que el duc no té més remei, i hi manté castellans.

Doña Rodriguez de Grijalba, la “duenya” castellana (d'Astúries), persona tonta i curta. Menciona de Quiñones, filla de Alonso de Marañón, Tomasillo el travieso.

Micael Verino, un Català, sí, de Menorca: **Miquel Verí**. Observeu que si no se sap no s'identifica, com sol ser la norma.

Desencantament de Dolcinea,

per a qui vulgui fruir com un duc burleta:

el **savi Lirgandeo**, i **savi Lingardeu**, els catalanoparlants sempre acabarem pensant que els usa a propòsit per fer-nos retrobar **galifardeu**, sabi alquife, o alquif. encantador Arcalus cara lus (Llum), **cara lluç, o arca lluminosa**, Mag Merlín, conegut de tothom per la famosa història d'Artús, és en Merlí.

Trifaldi, ens diuen que és un mot Italià, que vol dir tres faldes, però no sembla impossible que sigui català, en que fos **Trifaldí**, n'hi hauria prou, llavors serien petites o molt grans si fos per fer riure, si no costa res fer-ho castellà! Tri(f)aldin o trifaldina, algun dubte?

Hi ha un Trufaldí a l'Orland Furiós d'Ariosto. Ve del regne de Candaya, regió imaginària.

Condesa Lobuna o potser Llobera

Condesa Zorruna o potser Guillerà

Pedro de Lobo, qui sap o sabrà mai si no va ser en Pere de Llop o del llop, àdhuc vist que se'n han trobat altres casos seria en Pere de lo bo

Mingo silvato.

Regne de Candaya que hem vist unes línies abans, Doña Maguncia, Rei Archipiela, infanta **Antonomasia, don Clavijo**, us imagineu qui pot aconseguir una princesa hereva sense fer cap de les perilloses i llargues aventures que els reis de conte imposen als aspirants, ja ho sabeu: el “clau fot d'antonomàssia”, li posem clavell, clavaclau...?

Gegant Malambruno: Tant podem entendre quelcom relacionat amb que passa molta gana, com que viu amb desgana, tant de menjar com de viure, com també **mal amb bruno**, un nom d'algú que no agradava a en Servent.

Altres noms són: Islas de los lagartos, Pierres, Magalona, ciutat occitana antecessora de Montpeller, molt vinculada amb Catalunya.

Clavileño de aliquera, Un nom dels més reveladors de l'origen català d'entre tots els noms en el Quixot; Per què es diu "Clavileño" si fa referència a una "clavija" amb j? Hauria de dir "Clavijeño", és en català que es diu clavilla. I per què és diu Aliquera? és en Català que tant tenim àliga com àguila, un cop trobat l'origen dels dos noms ens queda veure que Clavileño ve de clavilla i lleny que en castellà passa per sufix de terminació, seria doncs clavilleny, sota la més innocent cobertura de Lleny del clau, amb un sentit més.

Ja que un lleny era una nau de fusta, és doncs la nau que portarà al Quixot afgafat d'una argolla fins a les ardents esferes celests, que és el que creuen que passa.

Tenim doncs, **Clavilleny d' Aliquera**, resultant molt més ric en sentits que el que indica el llibre de ser compost de clavilla i llenya, ja que diu clarament a qui s'hi ha d'envolar fins la lluna li "clavi llenya" que és el que passa als que hi són asseguts quan surten volant a l'explotar l'invent, s'enduen una bona patacada. Si cavall és masculí sembla lògic que sigui **Aliguer de Clavilleny**.

Altisidora, "enamorada" del Quixot que el persegueix amb intencions amoroses. Quan el Quixot envia una carta a la seva estimada Dulcinea, l'encapçala amb el tractament de "soberana y alta señora" en aquest cas una dona que diu que l'estima es diu Alt(a) i s(eny) idora [cap. XXV], és fa clara la intenció d'en Cervantes: és la anti-Dulcinea. Per a més broma el transmissor del missatge en Panxo, ho transforma en "alta i sobajada o sotabaixada"[cap. XXVI], però si recordem què vol dir "sobar" en castellà, tenim que és una dona toquejada i gastada, amb molt mala nota doncs, ara en diríem nimfòmana o alguna alta paraula semblant.

També hi ha l'evident alta Isidora, sabem que una dona alta no sempre ha estat un model desitjable.

Emerència ,amiga de l'Altisidora..

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH